

τος εἰς δὲ πάλι τοῦ γα / μπροῦ εἰς τὸ μέρος τῶν γονέων του εἰς τοὺς πρόξιμους τοὺς ἔδικούς κατὰ τὴν μπαλαιὰ συνή / θεια. Οὕτως ἔστερζαν καὶ ὅμοφώνησαν ἀνάμεσόν τος παρακαλώντας καὶ ἀξιο / πίστους μάρτυρες τοὺς κάτωθεν γεγραμμένους βε-βαιώνοντάς το καὶ ἴδιοχείρως τος οἱ με / ρίδες καὶ τὰ ἔξης.—

/Εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος Ἱουνίου 10/ ἦρθεν ὁ Λοτζὸς τοῦ Γγιουλίου ἀπὸ τὴν Μπόλη ὅποι τὸν ἥστειλε ὁ / [ό] ἄνωθεν γαμπρὸς καὶ ἥφερε γραφὴ καὶ ἀρρεβῶνα καὶ ἐμεί-νανε νὰ τὸν ἀρρεβωνιάσουσιν μὲ / τὴν θυγατέρα τοῦ μισέρ Φιλιππῆ Λουρδᾶ ὀνό-ματιν Μαροῦσαν καὶ ἔτζι τὸν ἀρρεβωνιάσασιν / μετὰ κείνη καὶ ἐκολαστήκασιν μὲ τὸν ἄνωθεν Μπαρότζη καὶ ἥβαλά το εἰσὲ θύμησιν δι / ἢ νὰ φαίνεται εἰς κάθεν καιρόν.

232

*Προικοσύμφωνο*φ. 130^r - 131^r

/ Θεδες Φ. 134

/ [Εἰς τὸ ὅ]νομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερ / [ευ]λογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1682/ / ἐν μηνὶ Ἱουνίου 8/ εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ μισέρ Δράκου Σινγάλα ἐδῶ παρὼν ἡ / κερὰ Βεβελέτα γυνὴ ποτὲ μαστρὸς Γεωργιλᾶ Μαυρέα καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος / ὁ μισέρ Ἀρτέζιος Τζανέτος συνφωνίᾳ ὑπανδρίας καὶ πρῶτον συνοικέσιο / θέλου καὶ ποιοῦσιν τὰ παρόντα μέρην ἦγου νὰ ἐπάρην γαμπρὸς ἡ ἄνωθε κερὰ / Βεβελέτα εἰς τὴνε αὐτῆς ἐνγγονὴ ὀνόματιν κυρία Τζουάνα τὸν ἄνωθεν μισέρ / Ἀρτέζιον εἰς ἄνδραν της νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὅρίζειν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ / καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησία. Οὕτως τὴν ἐθέλειν καὶ ὁ αὐτὸς μισέρ Ἀρτέζιος / τὴν ἄνωθεν κυρία Τζουάνα εἰς γυναῖκαν του νόμιμην καὶ εὐλογητικὴν κα / τὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν μπρῷ / τοις τάξειν ἡ ἄνωθεν κερὰ Βεβελέταν τῆς ἐνγγονῆς της τῆς κυρίας Τζουάνας τὴν / εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἔδικήν της καὶ τοῦ μακαρίτην τοῦ / πατέραν της τοῦ ποτὲ ἀφέντην Μινώτου καὶ εἰς ὅνομα προίκας ἀργήν, εἰκόνες τέ / σσερις ἔτιν τὰ σπίτια ἦγου τὶς δύο κάμαρες ὅνπου ἔχειν εἰς τὸ μέρος ἀπὸ μέσαν τῆς / Πόρτας τοῦ Γιαλοῦ ἡ μία εἶναι ἀπὸ γονικήν της καὶ ἡ ἄλλην τὴν ἔχειν ἀγοράκ ἀπὸ τὴν θυγατέρ / ραν της τὴν κερὰ Ἀννούσα οἱ ὅποιες εἶναι σύνμπλιες μισέρ Ἀν-τώνη Γρίσπου καὶ ποτὲ Μαρού / σας Φρανγγοπούλου. Ἀκόμη ἔτερην κάμαρα ὀντίκρυ

τῶν ἄνωθεν σπιτιῶ μὲ τὸ κα / τώγιν της τὴν ἔχειν ἀγορὰ ὁ ἄντρας της ὁ ποτὲ Γεωργιλᾶς ἀπὸ τὴν σήμερον καθὼς εύρι / σκουνται ἐδικά της. "Ετι στρῶμα ἔνα καὶ προσκεφαλάδες τέσσερις καὶ σεντόνια ζευ / γάρια τέσσερα, παπλώματα δύο τὸ ἔνα πράσινο μεταξωτὸν καὶ τὸ ἄλλον πολίτι / κον, μαξελαροντύματα ζευγάρια πέντε, κουρτοῦνες τρεῖς οἱ δύο βαριὲς καὶ ἡ / ἄλλη ἀλαφρήν, μπουστομπράτζολα ζευγάρια τέσσερα ἡ μία φορεσιὰ χρυσῆ / καὶ τὰ ἄλλα βελοῦδα, καμιζόλες δύο ἡ μία καμουγάς κόκκινος καὶ ἡ ἄλλην μπου / χαγέριν κόκκινο, ποδιές πέντε καὶ πουκάμισα ἐφτά καὶ μπόλιες δύτῳ, κάρτζες / ροζιές μὲ τὰ μπλεκτὰ ζευγάρι ἔνα χρυσό, φακιόλι μαργαριταρένο ἔνα /, κολαΐνα μαργαριταρένια μία μὲ [[τα]] μποτόνια [[τιν]] μαλαματένια ἔξε /." Άκόμη στύλους τοῦ γαργαλιοῦ ἐφτά, ἔτιν βουλωτήρια μαλαματένια τρία ἀκό / μη σκολαρίκια ζευγάρι ἔνα, ἀκόμη καὶ ταβλομάντηλο ἔνα καὶ πετζέτες δώδεκα./' Άκομα τὴν κατοικία ὅπου ἔχω εἰς τὶς Κεχριὲς εἶναι σπίτια ἔξε καὶ ἔνας Πύργος / μὲ τὰ γαλασμένα σπίτια ποὺ εἶναι ἀπόξων ἐκεῖ, ἀκόμη τὸ ἀμπέλι τὸ μεγάλο ὁποῦναι δύμπρὸς εἰς τὸν Μπύργον ἀπὸ τὴν σήμερον, ἀκόμη ἔτερον ἀμπέλι φυτεί / α ἀπὸ πανωθιὸ ἀπὸ τὸ ἄνωθεν καὶ αὐτὸν ἐδικόν της ἀπὸ τὴν σήμερον ἀκόμη τὰ γωρά / φια ὁποὺ εἶναι ἀπὸ πανωθιὸ τῶν ίδίω ἀμπελιῶ καὶ αὐτὰ ἐδικάν της ἀπὸ τὴν / σήμερον, ἀκόμη τὸ περιγάρδι ὁποὺ εἶναι ἀπὸ κατωθιὸ τῶν ἀμπελιῶ μὲ πηγάδι / καὶ μὲ στέρνα καὶ αὐτὸν ἐδικόν της ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ποταμοῦ / ποὺ εἶναι ἀπόξων ἀπὸ τὰ πράματα καθὼς τὸν ἐκάναμε πάντα ζάπτιν καὶ αὐτὸν ἐ / δικάν της ἀκόμη καὶ τὸ νερόμυλον ποὺ ἔχομε τὸν γαλασμένο ποὺ εἶναι μέσαν εἰς τὸ / [τὸ] πρεβόλι μὲ τὸν ἄγον του καὶ ἐμπολή του ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸ πρᾶμα ποὺ ἔχει [σή] / μερον ὁ ἀφέντης Τζουάνες Ντελαρόκας καθὼς φαίνουνται χτισμένα καὶ αὐ[τὰ] / ἐδικός της μὲ ὅλα τος τὰ δικαιώματα καὶ περνᾶ ὁ ἄγος καὶ ἀπὸ τοῦ μισέρ Μιχάλη Μπ[ο] / νάνου τὸ πρᾶμα ἀκόμα τρία κομμάτια χωράφια εἰς τὴ Σταυροπηγὴν στὰ [...] / ρα μὲ βρύσην μέσαν τὰ σύνμπλια τῆς ἀρχόντισσας Μπαρόντζενας ἐλεύ / τερα παντολεύτερα. Καὶ τοῦτα ὅλα ἀπὸ τὴν σήμερον ἔτι κρασοβούτζια δύο / καὶ μεντζάνες δύο μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὸν κάθουνται ὅλοι μαξίν νὰ ζωο / θροφᾶται ἀνάμεσόν τος ἔως φόρου ζωῆς της καὶ πάλι μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ / ἔχουν τὴν ἔγνοια τῆς ψυχῆς της κατὰ τὴν τάξιν λέγοντας καὶ τοῦτον ἡ αὐτὴν κερὰ Βε / βελέτα πὼς τὰ ὅσαν τάξειν τῆς ἄνωθεν ἐνκονῆς της τὰ εἶχεν ὅλα τῆς ἔξουσίας / της καὶ μάνγγου τῆς θυγατέρας της δὲν τάχεν ταμένα διὰ τοῦτον θέλει καὶ τάξει τῆς / τα διὰ τὴ ψυχήν της νὰ τάχην λίμπερα καὶ ἀπὸ κανένα νὰ μὴν ἔχην καμμί / α πείραξιν ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ μισέρ Σάντος Φινότος ὁ μπάρμπας τῆς ἄνωθεν / νύφης καὶ τάξειν της καὶ αὐτὸς τὸ ἐμισὸν ἀμπέλι ὁποὺ ἔχειν εἰς τὸ 'Αγερσανὶ τὸ / ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸ Δρακάκην Τζαρουχᾶ ἀποθανόντας του μὲ κοντετζιὸ / νὰ γίνη μία πρόθεσιν ὁποὺ ἥθελε παρανγγείλλειν / δικαύτης μισέρ Σάντος ἐδῶ παγ-
-

ρών καὶ ἡ κερά Μαρία ἡ θείαν της ἡ γυνὴ τοῦ κύριου Μανώλη Κεντέ καὶ δίνειν της / καὶ αὐτὴ / ἔνα / κομμάτιν ἀμπέλι ὃπού ἔχειν παντοτεινὸν εἰς τὰ Καλαμούρια μὲ τὸ Γεώργιν Καγι / ἀφο καὶ τὸ μισὸν λειβάδιν ὃπού ἔχειν εἰς τὸν Μπέργυρον τὸ γονικόν της τὰ ὅποια / τῆς τὰ δίνει ἀποθανόντας της μὲ τοῦτον νὰ δίνῃ μιὰ πρόθεσιν εἰς τὴν κυρί / α τὴ Μητρόπολην μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην τάξου τὰ ἄνωθεν πράματα τῆς ἡ / νωθεν νύφης ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσην ἀφέντης ὁ Θεός καὶ κάμου παιδία ἐκ τῆς / σαρκός τος νὰ τὰ δώνου τῶν παιδιῶν τος εἰ δὲ ὁ Θεός νὰ μὴν τὸ ὄρισην καὶ ἀποθάνου / ἀκληροιν τὰ ὅσαν τῆς ἐτάξασιν νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδι / κούς καὶ τὰ ἔξης.— 'Απὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τάξειν καὶ ἡ κερά 'Αννεζίνα Σιμιτό- / κολου τοῦ υἱοῦ της τοῦ μισέρ 'Αρτέζιου παρὼν καὶ ὁ ίδιος κατὰ τὸ ἀβαντάριο ὁ / ποὺ ἐπρεζενταρίστην ἐδῶ ἔμπροστεν τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρω / καὶ τάξει του ἐν μπρώτοις τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν / της καὶ εἰς ὄνομα προίκας μία εἰκόνα τοῦ ἀγίου Γεωργίου καὶ στρῶμα ἔνα / καὶ μαξελαρομάννα μία καὶ δύο προσκεφαλάδια καὶ σεντόνια ζευγά-ρια / δύο καὶ πάπλωμα πολίτικον ἔνα κουρτοῦνες δύο καὶ ταβλομάντηλα δύο / καὶ πετζέτες δώδεκα κασέλες δύο καὶ ἔνα τραπέζιν καὶ ἔνα μπακάλι /. 'Ακόμη λύχνο προύτζινο τεσσαρόφτιλο ἔνα, ἀκόμη δύο κομματάκια χωρά / φια ποὺ ἔχουν ἀγοράεις τὸ μέρος τῆς Τυμαλίας ἀκόμη μὲ σκρίτα καὶ μὲ τὴν / ἀγορὰ τῶν ἄνωθε χωραφιῶ καὶ μετρητὰ ρεάλια ἐκατὸν πενήντα ἥτοιν / (νούμερο) 150/. Ταῦτα πάντα καὶ τὴν εὐχὴν της καὶ ὅτι ἄλλα ἐθέ[[ν]]λασιν τῆς εύρεθην / [....]τὸν θάνατόν της ὅλα ἐδικάν του εἰς ὅλο τὸ παρὸν προικοχάρτιν οἱ με / ρίδες ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπα-μένοιν βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας / ρεάλια ἐκατὸ ἥτοιν (νούμερο) 100/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ / παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένω καὶ τὰ ἔξης.—

/ 'Ιωάννης ιερεὺς Κακαλιώρης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθ^(ε) —

/ Θωμᾶς Μιχαλίτζης μάρτυρας —

/ — Τζουάνες Πρόσπερης μάρτυρας —

/ — Μᾶρκος Φραγγόπουλος μάρτυρας [[ος]] ++

/ — Νικολὸς Σιγάλας μάρτυρας ++

/ — Νικολὸς Φραγγόπουλος μάρτυρας —

/ — 'Αρντιζάος Ντζανέτος στέργω καὶ βεβαιώνω τάξιθε —

/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

